

DOOMSDAY IS CLOSE

De klimaat crisis is hier

Beschrijving

De zich ontvouwende klimaatcrisis werd duidelijk benoemd in het rapport van het *Intergovernmental Panel on Climate Change* (IPCC) dat recent werd gepubliceerd:

Tussen de 3,3 miljard en 3,6 miljard mensen leven op plaatsen die *“zeer kwetsbaar zijn voor klimaatverandering”*, en van 2010 tot 2020 was *“menselijke sterfte door overstromingen, droogtes en stormen in deze regio’s 15 keer hoger dan in minder kwetsbare regio’s.”*

Het rapport vervolgde: *“In alle regio’s heeft de toename van extreme hitte geleid tot hogere sterftecijfers. Klimaatgerelateerde en door voedsel en water overgedragen ziekten zijn sterk toegenomen.”*

Moordenaar

Met andere woorden: klimaatverandering is een moordenaar. En het rapport maakt duidelijk, die moordenaar zal vaker toeslaan.

Om nogmaals uit het rapport te citeren: *“Op korte termijn zal elke regio in de wereld naar verwachting te maken krijgen met een verdere toename van klimaatrisico’s. Gevaren en bijbehorende risico’s die op korte termijn worden verwacht, zijn onder meer:*

- *een toename van sterfte door hittegerelateerde oorzaken,*
- *door voedsel en water overgedragen ziekten,*
- *geestelijke gezondheidsproblemen,*
- *overstromingen in kust- en andere laaggelegen steden en regio’s,*
- *verlies aan biodiversiteit in land-, zoetwater- en oceaanecosystemen, en*
- *een afname van de voedselproductie in sommige regio’s.”*

En toch, ondanks dit grimmige en nare rapport, was de hoofdboodschap waarmee het panel van wetenschappers het persbericht inleidde: *“Dringende klimaatactie kan een leefbare toekomst voor iedereen veiligstellen.”* Zou je dat misleidend optimistisch noemen? Als journalisten die boodschap herhalen, bieden ze dan valse garanties?

Twee dingen kunnen tegelijkertijd waar zijn: 1) de klimaatcrisis is aanwezig en aan de gang en 2) het kan en zal nog veel, veel erger worden, tenzij de wereld de uitstoot van broeikasgassen drastisch terugdringt.

De verdwijnende dag des oordeels

Een coverstory van *Harper's Magazine* met de provocerende titel *“The Incredible Disappearing Doomsday”*, gepubliceerd op dezelfde dag als het IPCC-rapport, beweert dat de toon van klimaatverslaggevers de afgelopen paar jaar overdreven rooskleurig is geworden. Om dit punt te illustreren, citeert *Kyle Paoletta Washington Post*-verslaggever *Sarah Kaplan*, die in augustus 2021 schreef: *“Klimaatverandering is geen pass/fail-cursus. Er is geen kans dat de wereld de effecten van opwarming zal vermijden”* we ervaren ze al *“maar er is ook geen enkel moment dat we al gedoemd zijn.”*

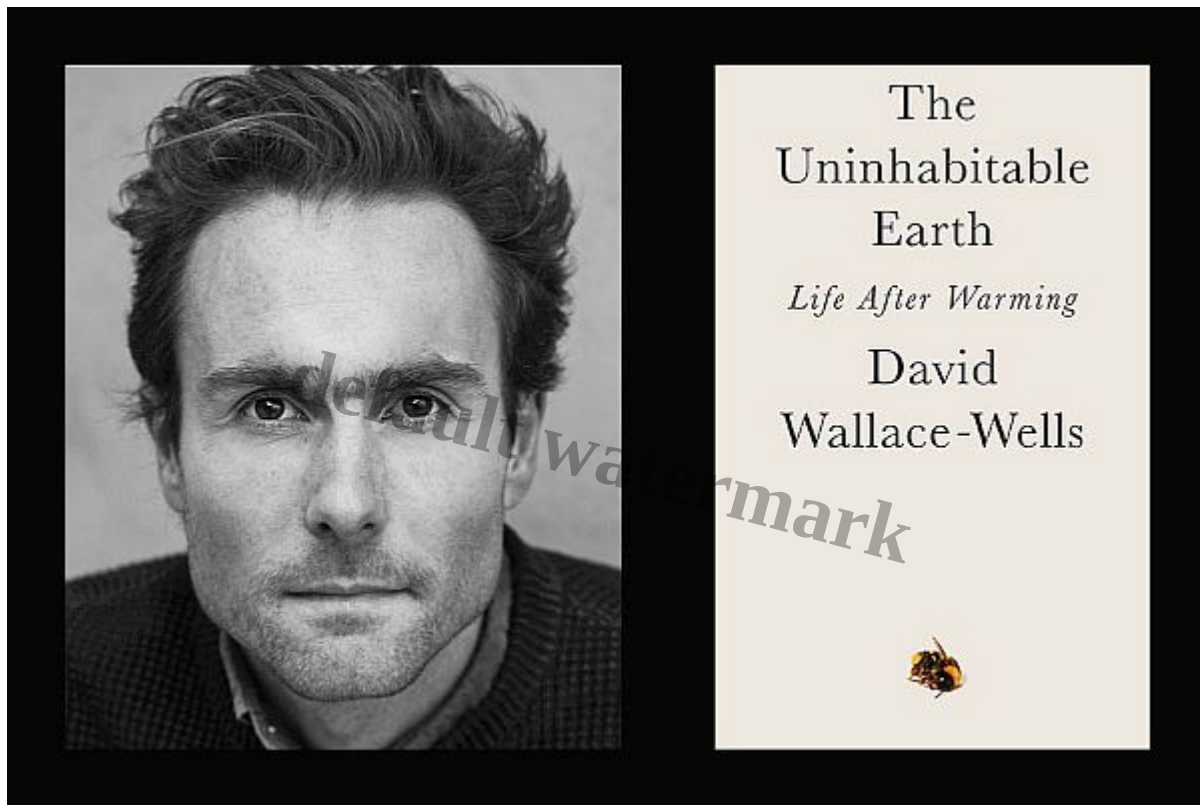

DOOMSDAY
IS CLOSE

Dit is realisme, geen ongegrond optimisme, en een nauwkeurige herformulering van wat wetenschappers zoals IPCC-auteur *Claudia Tebaldi* destijds tegen *Kaplan* zei: *“De algemene conclusie is dat elk beetje opwarming ertoe doet in termen van het creëren van nieuwe resultaten die weer anders/erger zijn.”*

De onleefbare Aarde

De *verdwijnende dag des oordeels* die Paoletta beschrijft, verwijst in de eerste plaats naar de dag die wordt afgebeeld in het artikel in het *New Yorkse* tijdschrift van David Wallace-Wells uit 2017 (en het latere boek met dezelfde titel), *“The Uninhabitable Earth”*. Dat was klimaatjournalistiek op zijn meest fatalistische wijze, vooral de bewering van Wallace-Wells dat *“veel nuchtere wetenschappers”* tot de conclusie zijn gekomen dat *“geen enkel plausibel programma van emissiereducties alleen een klimaatramp kan voorkomen”*.

David Wallace Wells en zijn boek

Dat is een opvallend verschil met wat Wallace-Wells vorig jaar schreef in de *New York Times*:

“Dankzij

- *verbazingwekkende dalingen van de prijs van alternatieve energiebronnen,*
- *een echt wereldwijde politieke mobilisatie,*
- *een duidelijker beeld van de energietoekomst en*
- *serieuze beleidsfocus van wereldleiders,*

hebben we de verwachte opwarming van de aarde in slechts vijf jaar bijna gehalveerd?”

Optimisme?

In zijn conclusie erkende hij dat wetenschappers zoals Peter Ward, een paleontoloog die massale uitstervingen bestudeert, Wallace Broecker, de geochemicus die de term *“global warming”* populair maakte, en James Hansen, de NASA-wetenschapper die in 1988 voor het Congres getuigde over het broeikaseffect, zich allemaal identificeren als optimisten. *“Klimaatwetenschappers hebben*

een vreemd soort geloofâ??, schreef hij. â??We zullen een manier vinden om radicale opwarming te voorkomen, zeggen ze, omdat we moeten.â?•

Toch niet

En vorig jaar, terwijl hij de vorderingen van het afgelopen half decennium toejuichte, meldde *Wallace-Wells*: â??Hoe meer we leren over, zelfs relatief gematigde, niveaus van opwarming, hoe harder en moeilijker te navigeren ze lijken. In een persbericht bij hun rapport voorspelden de Verenigde Naties dat een wereld die meer dan twee graden warmer zou worden, tot â??eindeloos lijdenâ?? zou leiden.â?• Dat klinkt een stuk minder optimistisch.

Datum aangemaakt

2023/03/24

default watermark